

Afgift, kunde man ikke anvende denne Forhøielse til noget Andet; man kunde ikke bruge den til at fremme andre kirkelige Formaal. Naar vi, for at nævne et Exempel, vilde sige: vi finde det hensigtsmæssigt at affasse Talepengene, og dertil vil udfordres en saa stor Sum, saa var det jo ganske naturligt at sige: ja, lad den udbedes af Præste-, Degne- og Klokkerpengene, men det kan man ikke gjøre; thi naar man forøger Beløbet af denne Afgift, bliver ogsaa den forøgede Afgift fordeelt mellem de Paa-gjældende efter et vist Forhold. Nu forholder det sig jo vistnok saa, at der i Kjøbenhavn gives Geistlige, der have overordentlig rige Indtægter, ikke fordi der er tillagt dem saa store faste Indtægter, men fordi Vedkommende trækker en vid Krebs til sig og har vidst at finde Indgang i den velhavende Klasse; jeg vil indrømme, at der ogsaa stundom er nogen Møde med i Spillet, naar man saaledes strømmer hen til visse enkelte Personligheder, der paa den Maade samle en stor Krebs om sig. Der er jo imidlertid andre og det ingenlunde saa Embedsmænd her i Kjøbenhavn, hvis Indtægter ere overordentlig smaa; der er Præster, som, naaget de have en stor Krebs til deres Virksomhed, dog umulig kunne leve af deres Kalb, og derfor ved Siden deraf maae søge deres Erhverv ved Informationer. Saaledes som denne Skat nu opkræves, er det umuligt at raade Bod herpaa, thi saasnart man kommer til en Forhøielse, flyder denne til de allerede Ansatte efter visse, bestemt angivne Regler.

Dette Lovudkast forandrer altsaa aldeles Intet i denne Afgifts Natur; den har tidligere været en personlig Afgift, den vil vedblive at være det, og den kan efter Grundloven hverken nu eller fremdeles kræves af dem, der ikke høre til Folkekirken. Efter Lovudkastet bliver man derimod fri for disse særlige Lignings-commissioner; Afgiften gaaer ind under den samme Lignings-commission, den samme Ansættelse, hvortil den øvrige kommunale Beskatning knytter sig. Man forlanger her kun det, hvortil der er Krav, kun det Beløb, der er udbudet i Gennemsnit af et vist Antal Aar, og i den Henseende er man enig med Communalbestyrelsen. Forøvrigt er denne ogsaa, hvis

jeg ikke huffer meget feil, i Anerkjendelse af Fornødenheden dertil, villig til at gaae ind paa et yderligere Tilskud, om ikke saa stort, som her er forlangt, men det bliver jo en Sag for sig. Forsaavidt der er Tale om, at der skulde udkræves noget Mere, vil der hertil efter Lovens udfordres Communalbestyrelsens Samtykke, skjøndt det er en Selvsølge, at man ved særlig Lov kan gjøre dette Samtykke unødvendigt, fordi Forholdene her i Hovedstaden jo ere aldeles særlige. Lovudkastet vil altsaa for Skatteyderne medføre en overordentlig stor Behagelighed; de ville herefter ikke blive beskattede paa disse mange forskellige Maader, men naar de ansættes i Indkomstskat, vil Beløbet af denne Afgift tillige blive ansat. Selve Beskatningen vil blive i høi Grad simplere. Istedetfor at have alle disse særlige Commissioner for Præste-, Degne- og Klokkerpenge, foruden en Commission til Ligning af Hjelpestatten, vil den hele Skat ansættes under Et, og der spares altsaa Meilighed for Borgerne. Lovudkastet gjør det fremdeles muligt ganske anderledes at sørge for det Behov, som Menighedernes i Kjøbenhavn maae gjøre Krav paa, derved, at det normerer det Beløb, som Præsterne skulde have, til en fast Størrelse, hvormed de da maae lade sig nøie, og det gjør det tillige muligt ved indtrædende Vacancer at træffe forandrede Bestemmelser, hvorved der maaskee kan tages Noget fra den Eine og lægges til den Anden. Selv med Hensyn til saadanne Udgifter, som en æret Taler (Falleisen) fandt det ubehageligt at udrede, navnlig Udgiften for Daabsattester, for Udskrifter af Kirkebogen, vil der da kunne foretages Reform. Han nævnte 4 Mark; jeg er ikke ganske inde i disse særlige Forhold, og kan derfor ikke sige, om Klokkeren har Ret til at forlange 4 Mark . . . (R. E. Larsen: Jo, i Kjøbenhavn!). Ja, det er mig i dette Dieblik ikke ganske nærværende, hvormeget han kan forlange, men naar man siger, det er meget formeget, vi ville have denne Udgift reent afflattet, og man dog ikke kan undvære denne Indtægt, saa vil det, naar Sagen ordnes paa den Maade, som Lovudkastet foreslaaer, være muligt at faae en saadan Reform gennemført. Ved enhver af den Art Reform er man steds- stødt paa disse vigtige Bestem-